

Dededen Toruna Mektup

– redfer · 24 Haziran 2024

*

ömrümün bu mevsiminde sana sıkça yazmak
seni sıkça yoklamak isterim evlat
her zaman olmuyor bu
kimi dönemlerde içime çekilmek
herkesten her şeyden uzakta yaşamak
kendimi dinlemek
dinledikçe susmak ihtiyacı hissediyorum

susmak gibisi yok
insanoğlunun kalbine en iyi gelen şey susmaktır
pek kimse bilmez bunu
insanların susmaya hiç niyeti yok ki
nereden bilsinler
nadir ulaşılan o iç huzuru

sözü, özü, düşü ve hatta gönlün en derinlerinden
en irak yerlerden çıkıp gelen gülüşü hayra yoran

dinle...

sana ulaşan her mektubumu daha açmadan hayra yorar
hayır dilermişsin, duyarım
dilinden hayır kelam dökülünce
işin gücün hep berekete açılmış
bunu da duyarım

bunun böyle olduğunu söylemeseler de sezerdim ben
niyet niyeti çekermiş zira
güzel yoran güzel bulurmuş
temiz düşünene pirüpak kapılar aralanmış
hoş bakana hoş görenler denk gelirmiş
dürüst konuşana dosdoğru cevaplar
has yürüyene has yollar açılmış

velhasıl hazır konuşasım, yazasım varken
arka arkaya dizeyim mektuplarımı isterim
susmanın keyfine ulaşmış olmama rağmen
arada çıkıp senin gibi
pak yüzlü gençlere birkaç kelam etmek gerek
meydanı boş bırakmaya da gelmez evlat
çok susana cahil
çok konuşana alim der geçer giderler

mektuba başlarken esenlik dilenir bilirim
bu gidişle adım selamsıza çıkacak
varsın çıksın diyemem
selam verene de selamı alana da bereket ayrı uğrar evlat
bundan sebep
selam olsun sana ey irak diyarlarda yol gözleyen
selam olsun...
ulu ırmakların üzerinde kurulu köprüler gibi
dün ile bugünün arasına fidan diken

bir düş gördüm dün gece
yüce dağların arkasından dörtnala koşup gelen
yeleleri ile ovaları süpüren
toynaklarıyla toprağı döven
kuyruğu ile poyrazı

başı ile lodosu tutan civan gibi bir at

at ki kardan beyaz
gözleri bir çift kömür topağı
yeleleri çin ipeğinden
eyeri desen som altın
ama gel gör ki yanaşmaz bana
beri durur

bineyim derim binemem
dokunayım desem dokunamam
aramızda koskoca bir uçurum
ben diyeyim derin
sen de dik
sabaha karşı heyecanla uyandım evlat
bir endişe kapladı içimi

sonra kendimi yatıştırdım
dedim, nereden nasıl baktığına göre değişir bu iş ihtiyar
yoruma varır düş
düşünü iyi yor...

öyle ya,
kem yorarsa kem olur
hayır yorarsa hayır bulur insan
dedim, hayır olsun
at murattır bizim buralarda
yiğidin yoldaşdır
mahzunun sırdaşı
ihtiyarın gözüdür
çoluk çocuğun ayağı

böyle kutlu bir hayvanı rüyada görmek
hayra yorulmaz da ya ne yapılır
bazı arzularımıza ulaşamamak belki daha hayırlıdır
bilemeyiz bunu
uzanıp da dokunamadığımız şey
belki kor ateşten bir ok
hem seni yakacak

hem başkasını

isteklerimize uzaktan bakmak
onları seyretme imkanı bulmak
belki bizim için ala olan
misal güneş,
nasıl da yüzümüz gözümüz şen olur o doğduğu zaman
gökyüzüne bakıp da kimin içi ferahlamaz
kim gününe şükretmez
kim o uçsuz bucaksız maviliklerin
zifiri karanlıkların içinde hülyalara dalmaz

bulutların beyazına sevdalanıp da
onları kucaklamak isteyen kim bilir kaç kişi vardır
peki, hiç düşündün mü
bunlara dokunabilme imkanımız olsaydı ne hissederdik
hayallerimize ulaştınca ya büyü bozulursa
bilemeyiz
ya da aklımıza hiç gelmeyecek olasılıklar şekillendirir rüyalarımızı

mesela kaygılarımız
mesela iklim
mesela hastalıklarımız
hassas duygularımız, meraklarımız, öfkelerimiz
bazı düşlerde bağlıdır yılın faslına
unsurlardan biri güçlenip varır aslına

bundan sebeptir evlat
neyin hayır neyin şer olduğunu ancak Hak bilir
bana ise atları, rüzgarları, uçurumları hayra yormak düşer
sen de yor evlat
hayra yor
iyiye, güzele, muhabbete, saadete, selamete yor
birkaç satır evvel de dediğim gibi
rüya, yorumuna gelir

bak kalemi, kağıdı elime alınca
sana düşümü anlatınca ferahlayıverdi içim
dünya omuzlarımın üzerine konmuş da

ne sađıma dönebiliyordum
ne soluma
daha bu sabah
şimdi öyle mi ya

üzerimdeki tüm ağırlık bir anda kalktı
gözlerim daha net görür
kulaklarım daha iyi duyar oldu
bir mektup nelere kadir
bir selam nasıl şifalı
kelam desen yok ondan daha has arkadaş
daha ben ne diyeyim
neler dileyeyim evlat

dilemek deyince aklıma geldi
dünyayı dileyen dünyayı bulur derdi atalarım
ne hoş bir cümledir ki insana şöyle bir içini yoklatır
İsteklerim arzularım hep dünya ile mi ilgili de
durmadan dünyayı bulurum
derdi ninem

dünyalık kazançlarımız elbette olacak amma
asıl olan görünmeyen alem değil midir
mizanların en hassasında tartıp
mezuraların en doğrusuyla ölçmek lazım gelir bu kazançları
ben diyeceğimi dedim
gerisi sana kalmış evlat...

bilirim ki en doğrusunu seçer
en münasibini alırsın öğütlerimin
zannetmeyesin ki nasihat eden
dört dörtlük yaşamış da hiç öğüde ihtiyaç duymamış
beşer, şaşar evlat
yanlışlarımızla, hatalarımızla insan olduk biz

elbet yanıla yanıla bulacağız yolumuzu
zannetmem ki kimsenin kimseye söyleyecek lafı olsun
benim çorabım delikse diğerinin dirseği sökülük
bir başkasının urbası yırtıksa berikinin düğmesi kopuk

velhasıl,
herkeste var bir noksanlık

komşumunki seksen dokuzsa
benimki doksan
bu dünya böyledir evlat
giden gelene
gelen gidene halini arz ettikçe döner
çark aynı
diş değişir durur her seferinde

mektubumu burada sonlandırırken
gözlerinden öperim evlat

kal selametle...

redfer